Sygn. akt VIII U 168/14

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	***SSO Janina Kościelniak***
Protokolant:	***Kamila Niemczyk***

po rozpoznaniu w dniu 25 czerwca 2014 r. w Gliwicach

sprawy F. S. (S.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wypłatę niezrealizowanego świadczenia

na skutek odwołania F. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 16 stycznia 2014 r. ***nr*** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu prawo do niezrealizowanego świadczenia po zmarłej w dniu (...) córce B. S., należnego za styczeń 2014 r.

(-) SSO Janina Kościelniak

Sygn. akt VIII U 168/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16.01.2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu F. S. (S.) prawa do wypłaty niezrealizowanego świadczenia po zmarłej córce B. S..

Od w/w decyzji odwołanie wniósł ubezpieczony. W uzasadnieniu decyzji skarżący wskazał, że zmarła od zawsze zamieszkiwała z ojcem, nie była zamężna, a nadto nie posiadała dzieci. Córka odwołującego cierpiała na schorzenia, które wymagały stałej profilaktyki oraz generowały znaczne koszty, przewyższające uzyskiwaną przez odwołującą rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

B. S. urodziła się w dniu (...)

Ubezpieczona zmarła w dniu 9.01.2014 r.

W dniu 13.01.2014 r. odwołujący złożył w ZUS wniosek o wypłatę niezrealizowanego świadczenia po zmarłej córce B. S..

B. S. była osobą niezamężną, a nadto nie posiadała dzieci. W/w zamieszkiwała wspólnie z ojcem F. S., prowadząc z nim wspólnie gospodarstwo domowe.

Zmarła była osobą obłożnie chorą, która cierpiała na liczne schorzenia, w tym m.in. cukrzycę oraz ostrą niewydolność nerek; ubezpieczona posiadała nadto pierwszą grupę inwalidzką. W związku z niedomaganiem zdrowotnym, B. S. najpierw pobierała rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy, a następnie w związku z całkowitą niezdolnością do pracy. W decyzji z dnia 4.08.2003 r. wysokość renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, wypłacanej zmarłej ustalono na kwotę 793,99 zł. W decyzji ponownie ustalającej wysokość renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, datowanej na 25.09.2012 r., wysokość wypłacanego zmarłej świadczenia z uwzględnieniem dodatku pielęgnacyjnego została ustalona na kwotę 1618 zł miesięcznie.

Zły stan zdrowia B. S. wymagał nie tylko stałych wizyt w poradniach publicznych, ale również konsultacji prywatnych u specjalistów takich jak: naczyniowiec, chirurg, neurolog, ortopeda, które wiązały się z kosztem 100-150 zł za wizytę. Oprócz tego skarżąca przechodziła badania USG, a nadto stosowano względem niej larwo terapię na którą składały się trzy zabiegi po 100 zł każdy, wyłączając dodatkowe koszty z tym związane. Koniecznym był również zakup lekarstw, za które B. S. płaciła 400-500 zł miesięcznie. Pielęgnacja ubezpieczonej wymagała zakupu: środków opatrunkowych takich jak: bandaże, gaziki jałowe i niejałowe; podkłady; pampersów w związku z pobytem skarżącej w szpitalu; środków dezynfekcyjnych, rękawiczek jednorazowych i środków czystości takich jak mydło w płynie i ręczniki jednorazowe konieczne do dokonywania dializ, co skarżąca czyniła z częstotliwością czterech razy na dzień, przez ponad pięć lat. W zakupie w/w środków partycypował F. S..

Z uwagi na poważny niedowład kończyn, ubezpieczona, zmuszona była nosić buty ortopedyczne przeznaczone dla osób ze stopą cukrzycową, które kosztowały około 500 zł. Obuwie to podlegało zużyciu, co wiązało się z regularnym wydatkiem spożytkowanym na zakup nowej pary takich butów. W listopadzie 2013 r. ubezpieczonej amputowano nogę.

W związku z faktem ograniczonej mobilności B. S., każdorazowa wizyta w poradni lekarskiej wymagała podwozu samochodem. W znaczącej większości przypadków zmarła wzywała taksówkę, ponieważ jej krewni, tj. siostrzenica z powodu faktu wykonywania zatrudnienia nie była zdolna uzyskać zwolnienia z pracy zawsze, gdy jej ciocia obowiązana była stawić się na comiesięcznej kontroli oraz odbywających się co trzy miesiące badaniach lekarskich. Koszt taksówki z miejsca zamieszkania do K. wynosił 50 zł, z kolei z domu do stacji dializ w Z. 28 zł.

B. S. pozostawała pod stałą opieką pielęgniarek m. in. ze Stacji (...) Caritas, przy czym opiekę pielęgniarską sprawował również siostra zmarłej, a w jej zastępstwie siostrzenica.

Całokształt wydatków ponoszonych przez skarżącą w związku z leczeniem, nie pozwalał jej na współfinansowanie dzielonego z ojcem gospodarstwa domowego. Wszystkie opłaty uiszczone z tytułu utrzymania mieszkania ponosił F. S., który oprócz tego dawał córce w razie potrzeby sumy pieniężne na zakup niezbędnych rzeczy osobistych takich jak np. odzież. Na koszty utrzymania w/w gospodarstwa składały się opłata za czynsz w wysokości 420 zł wraz z wodą za 3 metry sześciene, koszt zużycia energii elektrycznej równy 184 zł miesięcznie, opłata za telefon stacjonarny użytkowany głównie przez ubezpieczoną, oraz opłata za tzw. „telemedycynę" wynosząca 45 zł. Oprócz w/w sum F. S. pokrywał również koszt wydatków regulowanych w stosunku trzymiesięcznym, tj. ubezpieczenia wynoszącego 111 zł, karty do telefonu o wartości 50 zł, koszty związane z zakupem butli z gazem w kwocie 52 zł oraz opłatę za węgiel, która wynosiła 700zł za 3 tony, przy czym ogrzanie lokalu zajmowanego przez F. S. wraz z córką wymagało zakupienia 9 ton węgla w okresie jednego roku.

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o : akta organu rentowego, zeznania świadków (k. 22 – 23 a.s.) w osobach W. K., K. L., przesłuchanie F. S., dokumentację medyczną B. S. (k. 21 a.s.), oświadczenie pielęgniarek Stacji (...) Caritas, faktury zakupu leków z 2013 r. oraz dowody wpłat należności za telefon, energię elektryczną.

Sąd uznał zebrany w sprawie materiał dowodowy za spójny i kompletny, a przez to mogący stanowić podstawę prawdziwych ustaleń w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie skarżącego zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 136 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2004r., nr 39, poz.353 ze zm.) w razie śmierci osoby, która zgłosiła wniosek o świadczenia określone ustawą, świadczenia należne jej do dnia śmierci wypłaca się małżonkowi, dzieciom, z którymi prowadziła wspólne gospodarstwo domowe, a w razie ich braku - małżonkowi i dzieciom, z którymi osoba ta nie prowadziła wspólnego gospodarstwa domowego, a w razie ich braku - innym członkom rodziny uprawnionym do renty rodzinnej lub na których utrzymaniu pozostawała ta osoba.

Kwestią sporną w niniejszej sprawie było ustalenie, czy zmarła B. S. pozostawała w chwili śmierci na utrzymaniu skarżącego, a w konsekwencji czy F. S. ma prawo do wypłaty należnej zmarłej renty z tytułu niezrealizowanego świadczenia.

W ocenie bowiem organu rentowego, ubezpieczona nie pozostawała na utrzymaniu ojca, gdyż otrzymywana przez nią renta z tytułu niezdolności do pracy w zupełności wystarczała na jej utrzymanie.

W ocenie Sądu, przeprowadzone postępowanie dowodowego jednoznacznie i w sposób nie budzący wątpliwości wykazało, że skarżący w znaczny sposób przyczyniał się do utrzymania zmarłej córki.

Zmarła zamieszkiwała u skarżącego przez okres całego życia, w szczególności przez ostatnie lata, dzieląc z nim gospodarstwo domowe. Jak wynika z postępowania dowodowego, zły stan zdrowia B. S. wymagał stałej profilaktyki, zasięgania wizyt w poradniach specjalistycznych, a co za tym idzie zakupu leków, środków opatrunkowych, a także środków czystości oraz sprawowania stałej opieki pielęgniarskiej nad odwołującą. Chorobowy stan ubezpieczonej wymagał podejmowania wydatków, które pochłaniały koszty nierzadko przewyższające wypłacaną chorej rentę z tytułu niezdolności do pracy. W konsekwencji powyższego, koszty utrzymania B. S. ponosił jej ojciec. F. S. bowiem nie tylko pokrywał całość opłat wiążących się z użytkowaniem mieszkania, które zajmował wspólnie z córką, ale również wypłacał zmarłej w razie potrzeby środki pieniężne konieczne do zakupu rzeczy osobistych takich jak odzież oraz partycypował w zakupie opatrunków.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd uznał, że F. S. w znaczącym stopniu przyczyniał się do utrzymania córki.

Reasumując, Sąd uznał, że zostały spełnione przesłanki z art. 136 ust. 1 ustawy, gdyż zmarła B. S. pozostawała na utrzymaniu odwołującego z którym prowadziła wspólne gospodarstwo domowe, a tym samym należne jej, niezrealizowane świadczenie powinno zostać wypłacone F. S..

Mając na uwadze powyższe, na mocy art. 477^{14} § 2 k.p.c., orzeczono jak w sentencji.

SSO Janina Kościelniak

ZARZĄDZENIE

1. uzasadnienie odnotować,

2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć organowi rentowemu,

3. kalendarz 14 dni lub z wpływem.

G., dnia .....

SSO Janina Kościelniak